

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל שמעון (סרג'יו) הלפרין ז"ל

בן סופיה ואלכסנדר

נולד בבוקרשט, רומניה

בתאריך כ"ט בטבת תש"ח, 12/12/1947

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1967

שרת בחיל התקשוב

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

כ"ג בתשרי תשל"ד, 19/10/1973

נקבר בהר הרצל

אזור: ה חלקה: 5 שורה: 2 קבר: 7

הותיר אחריו הורים ואישה

בן 26 בנופלו

קורות חיים

בנם של סופיה ואלכסנדר. נולד בבוקרשט, בירת רומניה, ביום כ"ט בטבת תש"ח (12.12.1947), בן יחיד להוריו ובבת עיניהם. את לימודיו החל בעירו, ובהיותו בן חמש-עשרה, בשנת 1962, עלה ארצה עם הוריו. המשפחה התיישבה בירושלים, בשכונת קטמון.

כבר למן ההתחלה ביקש שמעון להיות ישראלי כמו כל הצברים. הוא לא רצה למשוך אחריו מבטא זר ולפיכך, למרות היותו בן יחיד, עמד על כך שיישלח לקיבוץ כדי שיוכל ללמוד את השפה העברית במהירות. זה היה רצונו מאז ומתמיד - להיות ישראלי, להיות חייל, להיות סטודנט - כמו כולם. נחוש היה לממש את תכניתו, ושהה במשך שנה בקיבוץ, שם למד

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

את השפה העברית על בוריה. משחזר לירושלים, נכנס לבית הספר התיכון "בית חינוך", ואת לימודיו שם סיים בשנת 1967.

עם גיוסו לצה"ל, ב-7.8.1967, הוצב שמעון בחיל הקשר וסיים קורס אלחוטנים. הוא היה חייל למופת, מסור לתפקידו וגאה במדיו וביכולתו להגן על המדינה שאהב כל כך. שמעון השתתף במלחמת ההתשה, וסיים את שירותו בדרגת סמל.

לאחר השחרור הכין שמעון עצמו לבחינות המעבר, לקראת לימודי הנדסת ייצור בשלוחת אוניברסיטת תל אביב בחולון. היטב ידע מה רצונו ושאף להתקדם בחיים.

ביום הכיפורים תשל"ב, 29.10.1971, הכיר שמעון את גבריאלה, סטודנטית באוניברסיטה העברית, דרך חברה משותפת. בין השניים ניצתה אהבה גדולה, אהבת אמת, ומן הרגע הראשון ידע שמעון כי מצא את האחת שנועדה לו, וכי יינשא לה. הוא התחבב מאוד על הוריה של גבי, והיה לבן בית בביתם. כדי לחסוך כסף לחתונה החל לעבוד בבקרים בחלוקת עיתונים, ולאחר מכן היה הולך ללימודיו.

חגיגת כלולותיהם של שמעון וגבריאלה נערכה בחודש יולי 1973. אושרם היה גדול, אך נקטע לאחר שבועיים בלבד, בעיצומו של ירח הדבש, עת נקרא שמעון לשירות מילואים של שלושים יום.

שמעון היה אמנם בן יחיד, אולם מפונק לא היה. אהוב היה על חבריו הרבים, וצלח כל מכשול בעזרת חוש ההומור וחוכמת החיים שניחן בהם. גבריאלה מספרת כי שמעון תמיד בחר לראות את התכונות היפות אצל האחר. בכל מצב השכיל לראות את המשעשע, והיה מדביק את הסובבים בצחוקו. הוא אהב מאוד כדורגל, וסגד לקבוצת "הפועל ירושלים". בשל אהבתה הרבה כלפיו הייתה גבי מצטרפת אליו לצפות במשחקים, ולמדה ליהנות יחד איתו.

עז היה רצונו של שמעון לתרום לקהילה ולחולל שינוי. כך, קיבץ סביבו חבורת נערים משכונת הקטמונים, והחל לשחק עמם כדורגל על מנת שיעסקו בתחביב חיובי. הנערים היו כרוכים אחריו והתועלת שהביא בזכות האכפתיות והסבלנות - רבה הייתה.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שתי שנות לימוד הספיק שמעון להשלים, עת פרצה מלחמת יום הכיפורים, ב-6.10.1973. הפקודה כי עליו להתייצב מיד ביחידת המילואים שלו מצאה את בני הזוג בביתם, מצפים בכליון עיניים לכניסה לדירה שרכשו בשכונת הגבעה הצרפתית, ועיניהם נשואות קדימה. אביה של גבריאלה הסיע ברכבו את שמעון וגבי לתחנת האיסוף, שם נפרדו השניים. הייתה זו הפעם האחרונה שבה התראו.

מספרת גבי: "היינו נשואים רק שלושה חודשים, ומתוכם שירת שמעון במילואים שלושים יום. לשמעון אי אפשר היה להגיד כיצד לנהוג במקרים כאלה. הוא היה בעלי החדש ואני רציתי אותו לידי, אבל אצלו זה היה - 'קוראים לי, אז אני הולך.'!"

בשבועיים הראשונים למלחמה קיבלה גבי מבעלה שטף של גלויות אוהבות. היא, מצדה, שלחה אליו מכתבי מלאי געגועים ודאגה. דרישות השלום ממנו פסקו באחת, ולא הותירו מקום לספק.

רב-טוראי שמעון (סרגיו) הלפרין נפל בקרב במלחמת יום הכיפורים ביום כ"ג בתשרי תשל"ד (19.10.1973), והוא בן עשרים ושש. כעבור שבועיים נודע למשפחה כי שמעון בין הנעדרים, ובהמשך הוכר כחלל שמקום קבורתו לא נודע.

לאחר שהוכרז כנעדר, חזרו כל המכתבים ששלחה גבריאלה לבעלה כשהם סגורים - הם לא הגיעו אליו מעולם. היא נותרה לבד עם האהבה, ובידיים ריקות.

במותו הניח שמעון זוג הורים ואלמנה. שנים ספורות לאחר תום המלחמה נפטר אביו.

במכתב הניחומים משר הביטחון, רב-אלוף (מיל') משה דיין, שקיבלה גבריאלה נכתב: "הרשי נא לי להשתתף בכל לב באבלך בהילקח ממך סרגיו. סמל סרגיו הלפרין נתן את חייו למען מולדתו. הוא נפל בחזית הדרום במלחמת יום הכיפורים, ביום כ"ג בתשרי תשל"ד (19.10.1973). סרגיו שירת בחיל הקשר. הוא היה חייל טוב וחבר נאמן. סרגיו היה אהוד על מפקדיו ועל חבריו לנשק. זכרו של סמל סרגיו הלפרין הינו קודש וננצרו בלבנו בגאון. יהא זכרו ברוך."

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שנים רבות התאבלה רעייתו של שמעון על הבעל האהוב, אך קבר לפקוד
אותו ולבכות עליו לא היה לה.

לימים הוברר כי שרידי גופתו של שמעון נטמנו בבית העלמין הצבאי בהר
הרצל שבירושלים בקבר אחים של חללי מלחמת יום הכיפורים. בשנת
2009 הוקם קבר לזכרו של שמעון בהר הרצל, וכן הונחה כרית לזכרו
בכרמיאל - עיר מגוריה של גבריאלה, שעליה נחקו המילים "בעלי
האהוב, גבי".

יבנשלים 7/4/94
כ"ו בניסן ה'משנ"ד

לכבוד

מר זאב הר
י"ר זנגאן י"ד אהנים"
ביבנשלים והאיזור

אזכור נכבד,

קבאמי אנה מכנהבך (באי מצוריק) לבו אמר מופיע לי, כי
אזכור בפיקה מקיפה דמור תזכרון מצאנא, כי המיק
של יקיניו סגלו שמעון כ"ק ממנן!
אמם מקליה אללור אלס מויר ע' פ"ה.
במנהבם זני אמם מוסיפים זעני דמיק של פזער המנהלך
מאז מלמנה יום פכפווים. פזמם אין ספור כעקמי
לכל פשוטים פנוענים דבר, כי בני סגלו שמעון הוא
במקרה נשכר ולא מלל מניען לשכר פיום לא פוגלל לוכל
בוכמה אונג. פרבא אונן רטאוי להמליט מהו גורלו ללחני
רק אני מוסמכני אדלוג כן. ארעכי אין נטונם בין הפאומים
תשונים ברבא. און מצטעירט מאז, למלרבי הביטחון
המלאגיה אזו מסכו אלס יפידע נכונה הזושא.
עמם בכור אלס מפוע פטיק של בני ריק,
אויני מוכנפ אקלי כל הפזרה אמרע אולא זו לבני נשכר.
אבקט מלכ לא אהליכני עוז הנשט ק"ה, כי פיוש פזר
השכילי פנמנה פרבד מופט.

בדכטונג
סופיה האברין

סופיה האפקין
כ"ו סן מרטיין 1/65
יבנשלים 93341